

гото тѣ знаяха и познаваха твърдѣ добрѣ. Тѣ тръгнаха най-напредѣ съ погрѣбалната процесия и държаха погрѣбаленъ хоръ. Едно отдѣление Русски солдати, безъ оружие вървяха отъ двѣтѣ страни на носилото. Трима души, вървяха на чело и посяха на ржцѣтѣ си по единъ брой отъ вѣстниците *«Свобода»*, *«Независимостъ»* и *«Знание»*.

Отвѣнъ крѣпостъта въ г. Русчукъ, въ българскитѣ гробища, стърчи днесъ черенъ дървенъ кръсть, почти равенъ съ трѣвата. Всѣка Сжббота, жена, облѣчена съ черни дрѣхи, застава около тоя кръсть, скуби на около трѣвата и прѣлива гробътъ. Тая жена е сжпругата на покойникътъ, а подъ дървения кръсть лѣжи славата и величието на България, тамъ лѣжи Люб. Каравеловъ...!

